

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 17 lipca 1954 r.

w sprawie stosowania kąpeli leczniczych przez komunalne zakłady łaźniennicze.

Na podstawie § 4 ust. 2 oraz § 5 uchwały nr 326 Prezydium Rządu z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie stosowania kąpeli leczniczych przez komunalne zakłady łaźniennicze zarządza się, co następuje:

§ 1. Sposób przepisowywania i wydawania kąpeli, przepisy sanitarno-porządkowe oraz zasady postępowania z chorymi w zakładach łaźnienniczych, stosujących kąpiele lecznicze, określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. W zakładzie łaźnienniczym stosującym kąpiele lecznicze powinni być zatrudnieni lekarz oraz pielęgniarka przeszkolona w zakresie stosowania kąpeli leczniczych na kursie zorganizowanym przez Instytut Balneoklimatyczny.

2. Obowiązki lekarza i pielęgniarki określają regulaminy pracy, stanowiące załączniki nr 2 i nr 3 do zarządzenia.

3. Lekarz powinien być zatrudniony w wymiarze godzin ustalonym przez zakład łaźnienniczy w porozumieniu z wydziałem zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi), pielęgniarka zaś, — przez cały czas stosowania kąpeli leczniczych. Lekarz powinien być zaszeregowany według stawek przewidzianych dla pracowników służby zdrowia.

4. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) powinien ułatwić zakładowi łaźnienniczemu zatrudnienie lekarza i pielęgniarki.

§ 3. Nadzór fachowy nad działalnością zakładu łaźnienniczego w zakresie stosowania kąpeli leczniczych

sprawuje wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, właściwej ze względu na siedzibę zakładu.

§ 4. 1. Kąpiele lecznicze mogą być wydawane jedynie osobom posiadającym skierowanie lekarskie na takie kąpiele.

2. Za wydane kąpiele lecznicze zakład łaźnienniczy pobiera pełne opłaty, ustalone na zasadach i w trybie określonych obowiązującymi przepisami, albo też opłaty ulgowe w wysokości 30 lub 50% opłaty pełnej.

§ 5. Kąpiele lecznicze za opłatą ulgową w wysokości 30% opłaty pełnej wydaje się ubezpieczonym oraz innym kategoriom ludności, uprawnionym w myśl obowiązujących przepisów do otrzymywania leków z aptek otwartych za opłatą ulgową lub bezpłatnie.

§ 6. Kąpiele lecznicze za opłatą ulgową w wysokości 50% wydaje się:

- 1) członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) mało- i średniorolnym chłopom, jeżeli w myśl obowiązujących przepisów są uprawnieni do leczenia szpitalnego za opłatą ulgową, a ponadto wykonali obowiązkowe dostawy na rzecz Państwa,
- 3) członkom rodzin osób wymienionych w pkt 1 i 2, jeżeli w myśl obowiązujących przepisów są uprawnieni do leczenia szpitalnego za opłatą ulgową.

§ 7. 1. Różnicę między pełną opłatą za kąpiel leczniczą a opłatą ulgową pobraną przez zakład łaźnienniczy pokrywa wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. War-

szawie i m. Łodzi) z kredytów uruchamianych na ten cel przez Ministerstwo Zdrowia.

2. Wydziały zdrowia prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) określa przed rozpoczęciem kwartału sumę przeznaczoną w danym kwartale na pokrycie różnic, o których mowa w ust. 1, oraz wskażą konto Narodowego Banku Polskiego, z którego rachunki przedsiębiorstwa (zakładu) będą pokrywane w drodze inkasa.

§ 8. Kąpiele za opłatą pełną wydaje się osobom nie wymienionym w §§ 5 i 6.

§ 9. 1. Skierowanie na kąpiele lecznicze wystawia lekarz leczący chorego.

2. Do skierowania stosuje się odpowiednio przepisy o receptach lekarskich. W szczególności na skierowaniu powinien być umieszczony stempel nagłówkowy wymieniający pełną nazwę i siedzibę zakładu leczniczego, w którym lekarz wystawiający skierowanie jest zatrudniony.

3. Lekarze oraz pracownicy pomocniczo-lekarscy, zatrudnieni w zakładach społecznych służby zdrowia, przy wypełnianiu części ewidencyjnych karty choroby obowiązani są ustalić na podstawie dokumentów uprawnienia chorego do otrzymywania kąpiele leczniczych za pełną bądź ulgową opłatą. W stosunku do osób wymienionych w § 6 dokumentem takim powinno być zaświadczenie prezydium gminnej rady narodowej, a jeśli chodzi o rolników zamieszkałych na terenie miast — zaświadczenie (oddziału) referatu finansowego prezydium miejskiej rady narodowej, które należy dołączyć do akt chorego.

4. Na karcie choroby oraz na skierowaniu należy umieścić wyraźnie wzmiankę:

- 1) „płatne 30%” — dla osób wymienionych w § 5,
- 2) „płatne 50%” — dla osób wymienionych w § 6 oraz
- 3) „płatne 100%” — dla osób nie uprawnionych do opłaty ulgowej, z tym że ta ostatnia wzmianka może być na skierowaniu pominięta.

5. Osoba rejestrująca skierowanie jest obowiązana poinformować chorego o dniach i godzinach przyjęć lekarza w zakładzie łaźnienniczym.

§ 10. 1. O przyznaniu kąpiele leczniczych osobie posiadającej skierowanie lekarskie decyduje lekarz zatrudniony w zakładzie łaźnienniczym, kierując się następującymi zasadami:

- 1) kąpiele za pełną opłatą można przyznać jedynie w przypadku zapewnienia kąpiele osobom uprawnionym do ich otrzymania za opłatą ulgową,
- 2) spośród osób uprawnionych do otrzymania kąpiele za opłatą ulgową — pierwszeństwo przysługuje tym, których stan zdrowia szczególnie tego wymaga,
- 3) należy zapewnić możliwość korzystania z kąpiele chłopom oraz innym osobom zamieszkałym poza miastem będącym siedzibą zakładu łaźnienniczego — według wytycznych, które ustala wydział zdrowia sprawujący nadzór nad zakładem łaźnienniczym (§ 3),
- 4) ilość kąpiele wydanych za opłatą ulgową powinna odpowiadać kredytowi, uruchamianemu w wydziale zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) w myśl § 7.

2. Decyzję o przyznaniu kąpiele lekarz zakładu łaźnienniczego wydaje po przebadaniu stanu zdrowia chorego.

§ 11. Wydział zdrowia sprawujący nadzór nad zakładem łaźnienniczym (§ 3) powinien:

- 1) ustalić zasady współpracy lekarzy leczących z lekarzem zakładu łaźnienniczego ze szczególnym zwróceniem uwagi na dostosowanie ilości wydawanych skierowań do zdolności usługowych zakładu łaźnienniczego oraz do kredytów, o których mowa w § 7,
- 2) organizować z lekarzami leczącymi oraz z lekarzami zakładu łaźnienniczego narady, mające na celu szczegółowe wyjaśnienie zasad kierowania chorych na kąpiele lecznicze.

§ 12. 1. Chorym zakwalifikowanym do otrzymywania kąpiele lekarz zakładu łaźnienniczego wydaje „przepis lekarski” według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia. Przepis lekarski wypełnia się w dwóch egzemplarzach przez kalkę.

2. Dla kontroli przepisów lekarskich, wydawanych chorym zakład łaźnienniczy prowadzi „rejestr wydanych przepisów lekarskich” według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do zarządzenia. Na wydanym przepisie lekarskim umieszcza się kolejny numer tego rejestru.

3. Rubryki przepisu lekarskiego dotyczące wyznaczenia dni i godzin kąpiele wypełnia się w porozumieniu z chorymi — z tym że chorym pracującym należy wyznaczać terminy jak najbardziej dogodnie, w zasadzie poza godzinami pracy. Wyznaczone dni i godziny kąpiele odnotowuje się w arkuszu „dziennego rozkładu kąpiele” według wzoru stanowiącego załącznik nr 6 do zarządzenia.

4. Drugie egzemplarze przepisów lekarskich zakład łaźnienniczy przechowuje, układając je według numerów kolejnych oraz dołączając do nich odpowiednie skierowania lekarskie.

§ 13. Należność za wyznaczone w przepisie lekarskim kąpiele kasa zakładu łaźnienniczego pobiera przed zastosowaniem pierwszej kąpiele i potwierdza uiszczenie tej należności na przepisie lekarskim.

§ 14. Zakład łaźnienniczy prowadzi „raporty słosowanych kąpiele” według wzoru stanowiącego załącznik nr 7 do zarządzenia — w trzech egzemplarzach przez kalkę — z tym że:

- 1) pierwszy egzemplarz stanowi podstawę rozliczeń z tytułu kąpiele wydanych za opłatą ulgową,
- 2) drugi egzemplarz stanowi dowód wewnętrzny rachunkowo-magazynowy ilości przyjętych produktów zdrojowych do kąpiele,
- 3) trzeci egzemplarz pozostaje w teczce raportów dziennych.

§ 15. 1. Po upływie każdego miesiąca wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) pokrywa należności z tytułu dopłat za kąpiele wydane za opłatą ulgową w drodze inkasa bezakceptowego na podstawie rachunków przedstawionych przez zakład łaźnienniczy.

2. Zakład łaźnienniczy sporządza rachunki, o których mowa w ust. 1, według wzoru stanowiącego załącznik nr 8 do zarządzenia. Do rachunku powinny być dołączone raporty wydanych kąpiele za dany miesiąc.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Earanowski*

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

Załączniki do zarządzenia Ministrów
Gospodarki Komunalnej oraz Zdro-
wia z dnia 17 lipca 1954 r. (poz. 967).

Załącznik nr 1.

I. Zasady przepisywania i wydawania kąpieeli leczniczych.

A. Kąpiele solankowe.

Wskazania

Kąpiele solankowe stosuje się w przypadkach:

- 1) gruźlicy pozapłucnej, gruczołów i kostnostawowej u dzieci i dorosłych,
- 2) przewlekłych schorzeń stawowych na tle goścocowym, wadliwej przemiany materii, zaburzeń gruczołów dokrewnych, gościa zwyrodnieniowego i krzywicy,
- 3) chorób błon surowicznych, jak przewlekłe wysięki i zrosty opłucnej i otrzewnej,
- 4) zaburzeń układu dokrewnego jak otyłość, lekkie postacie cukrzycy, niedorozwój płciowy,
- 5) chorób kobiecych, jak stany zapalne macicy i jej przydatków z wysiękami i naciekami, niedomoga jajników, zaburzenia w miesiączkowaniu, zaburzenia okresu przekwitania.

Ponadto kąpiele solankowe stosuje się zapobiegawczo w chorobach wieku dziecięcego, u dzieci o wątłej, nieodpornej konstytucji, skłonnych do przeziębień i zakażeń, cierpiących na zmiany gruczołowe i skazę wysiękową.

Wydawanie kąpieeli.

Zależnie od przypadku chorobowego stosuje się kąpiele solankowe o stężeniu 1—3%. Stężenie kąpieeli można wzmocnić przez dodanie ługu ciechocińskiego lub inowrocławskiego w ilości 1—3 l na wannę.

Czas trwania kąpieeli: dla dorosłych 15—20 minut, dla dzieci 5—10 minut.

Stosuje się kąpiele ciepłe — 34—37°C i gorące 38—40°C.

B. Kąpiele jodobromowe.

Wskazania

Kąpiele jodobromowe stosuje się w przypadkach:

- 1) chorób ustrojowych wieku dziecięcego, jak skaza wysiękowa i limfatyczna oraz krzywica, zwłaszcza późna,

- 2) gruźlicy węzłów chłonnych zewnętrznych (skrofuloza), przetok po zropiałych gruczołach, gruźlicy kości i stawów,
- 3) przewlekłego gościa stawów, mięśnia i tkanki łącznej,
- 4) różnych postaci niedokrwistości,
- 5) stanów pourazowych i po chorobach okaleczających, w szczególności po chorobie Heine-Medina,
- 6) schorzeń czynności gruczołów dokrewnych, zwłaszcza tarczycy, przysadki mózgowej i gruczołów płciowych, a ponadto u dorosłych w przypadkach:
- 7) nadmiernej otyłości,
- 8) zwapnienia naczyń krwionośnych,
- 9) chorób kobiecych, organicznych i czynnościowych,
- 10) stanów pozapalnych płuc i opłucnej.

Wydawanie kąpieeli.

Zależnie od przypadku chorobowego — do sporządzenia kąpieeli używa się $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{2}$ kg soli jodobromowej na 200 l wody, przy czym zamiast wody można zastosować roztwór 1—3% soli ciechocińskiej, inowrocławskiej lub kuchennej (kąpiel złożona).

Czas trwania kąpieeli: dla dorosłych — 15—20 minut, dla dzieci — 5—10 minut.

Temperatura kąpieeli 34—39°C.

II. Przepisy sanitarno-porządkowe dla zakładów łaźnienniczych.

W każdym zakładzie łaźnienniczym obowiązuje wzorowa czystość poczekalni, korytarzy, kabin kąpielowych i innych pomieszczeń znajdujących się w obrębie zakładu.

Pomieszczenia należy często wietrzyć i dezynfekować.

Zakład powinien być zaopatrzony w tabliczki orientacyjne, zegary piaskowe, umieszczone najlepiej na zewnętrznej kabin kąpielowych, dzwonki alarmowe w kabinach, kosze na odpadki i odpowiednią ilość słuwczek. W razie braku zegarów piaskowych należy na drzwiach umieścić tabliczki ciemnego koloru, na których kąpielowa wypisuje dokładny czas rozpoczęcia i zakończenia kąpieeli. Dla chorych ze schorzeniami skórnymi należy przewidzieć osobną kabinę.

Przeciętny czas trwania zabiegu łącznie z przygotowaniem kabiny i kąpieeli powinien wynosić 40—45 minut. Po zabiegu należy choremu zapewnić wypoczynek przez 30 minut.

Jedna kąpielowa powinna obsługiwać przeciętnie 4 — 5 wani.

Sole lecznicze przeznaczone do zabiegów kąpielowych należy przechowywać w pomieszczeniach suchych, ciemnych i wentylowanych, w skrzyniach drewnianych na podstawkach.

III. Regulamin pracy kąpielowej w zakładzie łaźnienniczym.

1. Kąpielowa jest odpowiedzialna za swą pracę przed pielęgniarką zakładu łaźnienniczego, której bezpośrednio podlega.

2. Do obowiązków kąpielowej należy:

- a) sprawdzenie stanu urządzeń zabiegowych i sygnalizacji w kabinach kąpielowych przed rozpoczęciem wydawania zabiegów, a w razie stwierdzenia uszkodzeń — natychmiastowe zawiadomienie pielęgniarki zakładowej,
- b) przyrządzanie kąpeli według ordynacji lekarskiej ze zwróceniem w szczególności uwagi na stężenie, temperaturę, stopień zanurzenia i czas trwania zabiegu oraz wyjaśnianie z pielęgniarką zakładową wszelkich wątpliwości co do wykonania zabiegu,
- c) pouczanie kuracjusza, jak ma się zachować w czasie kąpeli,
- d) pomaganie niedoświadczonym chorym przy rozbieraniu się i ubieraniu oraz w czasie kąpeli.
- e) kontrolowanie i obserwowanie chorych, zwłaszcza słabych, podczas kąpeli; w razie złego samopoczucia należy przerwać zabiegi i zawiadomić pielęgniarkę zakładową,
- f) udzielenie pomocy i zawiadomienie pielęgniarki w razie nagłego zachorowania kuracjusza,

g) dbanie o czystość powierzonych jej pomieszczeń, dokładne wietrzenie, właściwą ciepłotę itp., dbanie o ciszę i spokój w czasie kąpeli,

h) przeprowadzanie odkażania powierzonych jej pomieszczeń w czasie i w sposób ustalony przez pielęgniarkę zakładową.

3. Kąpielowa obowiązana jest nosić odzież ochronną w czasie godzin pracy.

4. Kąpielową obowiązuje uprzejmość w stosunku do wszystkich kuracjuszy; pracę swą powinna ona wykonywać starannie, szybko i fachowo.

5. Kąpielowej nie wolno wydawać kąpeli bez przepisów lekarskich.

6. Kąpielowej nie wolno czynić uwag ujemnych o wydanych zleceniach lekarskich. Niedopuszczalna jest również krytyka niejasnych ordynacji lekarskich wobec chorego.

7. W razie nieporozumienia z kuracjuszami kąpielowa powinna niezwłocznie zwrócić się do pielęgniarki zakładowej.

8. Kąpielowej nie wolno pobierać żadnych wynagrodzeń od chorych za udzielanie świadczenia.

9. Kąpielowej nie wolno bez zezwolenia pielęgniarki opuszczać zakładu w czasie godzin pracy.

10. Kąpielowa obowiązana jest wypełniać zlecenia pielęgniarki wchodzące w zakres jej pracy, a nie objęte niniejszym regulaminem.

Załącznik nr 2.

REGULAMIN PRACY LEKARZA ZAKŁADU ŁAZIENNICZEGO

§ 1. Lekarz zakładu łaźnienniczego jest odpowiedzialny przed wydziałem zdrowia - prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej za fachową działalność zakładu w zakresie wydawania kąpeli leczniczych.

§ 2. Lekarz zakładu pełni fachowy nadzór nad personelem zabiegowym i urządzeniami zakładu.

§ 3. Do obowiązków lekarza zakładu należy w szczególności:

- 1) czuwanie nad stałym utrzymywaniem zakładu w należytych warunkach sanitarno-porządkowych,
- 2) pogłębianie swych wiadomości fachowych z zakresu balneologii oraz z zakresu schorzeń, przy których leczeniu najczęściej stosuje się zabiegi balneologiczne,
- 3) dbanie o należyty poziom przygotowania personelu zabiegowego,
- 4) udzielanie lekarzom konsultacji w zakresie balneologii.

§ 4. Lekarz zakładu jest odpowiedzialny za wykonywanie zabiegów zgodnie z wymaganiami wiedzy medycznej. Wszelkie modyfikacje zabiegów nie mogą przekraczać ugruntowanych już podstaw naukowych. W przypadku zamiaru zastosowania nowych metod leczenia balneologicznego lekarz zakładu musi uzyskać zgodę wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 5. Lekarz zakładu obowiązany jest zbadać każdego chorego skierowanego do zakładu i przepisać odpowiednie zabiegi niezależnie od zabiegów wyszczególnionych w skierowaniu. W przypadku uznania zabiegów wyszczególnionych w skierowaniu za niewskazane lekarz zakładu obowiązany jest powiadomić o tym lekarza kieru-

jącego. Spory wynikłe z różnicy zdań w zakresie ustalenia właściwych dla danego przypadku zabiegów rozstrzyga wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 6. Lekarz zakładu może domagać się od lekarza, który podpisał skierowanie na zabiegi, zwołania narady lekarskiej. W razie zwołania takiej narady lekarz zakładu obowiązany jest wziąć w niej udział.

§ 7. W zakresie lecznictwa — lekarz zakładu jest obowiązany w szczególności:

- 1) dbać, aby chorzy byli leczeni współczesnymi metodami balneologicznymi,
- 2) dbać, aby chorzy byli właściwie obsługiwani i mieli należytą opiekę pielęgniarską,
- 3) znać stan zdrowia każdego chorego leczonego w zakładzie oraz obserwować i notować przebieg leczenia, w szczególności występujące odczyny pozabiegowe oraz wyniki leczenia,
- 4) poza badaniem ogólnym chorych — zapoznawać się również z wynikami badań pomocniczych,
- 5) stosować w miarę potrzeby leczenie farmakologiczne,
- 6) nadzorować prowadzenie ewidencji zabiegów i notować spostrzeżenia o przebiegu leczenia,
- 7) czuwać nad przestrzeganiem w zakładzie przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz nad prawidłowym przechowywaniem środków leczniczych,
- 8) informować lekarza leczącego o wynikach leczenia balneologicznego.

§ 8. Lekarz zakładu jest obowiązany ściśle współpracować z kierownictwem administracyjnym zakładu w zakresie działalności zakładu: planowania, statystyki i sprawozdawczości.

§ 9. Lekarz zakładu jest obowiązany brać udział w naradach dotyczących remontów lub przeróbek pomieszczenia zakładu.

§ 10. W razie nieszczęśliwych wypadków, związanych z przeprowadzanymi w zakładzie zabiegami, lekarz zakładu obowiązany jest udzielić pierwszej pomocy lekarskiej i przekazać poszkodowanego w razie potrzeby do szpitala, spowodować zawiadomienie o wypadku orga-

nów Milicji Obywatelskiej oraz przedstawić szczegółowy protokół wydziałowi zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 11. Lekarz zakładu powinien ponadto wykonywać wszelkie czynności wiążące się bezpośrednio z zakresem jego działalności, a nie objęte niniejszym regulaminem, jeżeli zostaną mu poruczone przez wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

Załącznik nr 3.

REGULAMIN PRACY PIEŁĘGNIARKI W ZAKŁADZIE ŁAZIENNICZYM

§ 1. Piełęgniarka podlega pod względem służbowym lekarzowi zakładu łaźnienniczego i wykonuje jego zlecenia dotyczące leczenia w zakładzie oraz statystyki i sprawozdawczości.

§ 2. Piełęgniarka zabiegowa jest odpowiedzialna za czystość w pomieszczeniach zakładu oraz za należyte wykonywanie zabiegów balneologicznych przez kąpielowe.

§ 3. Do obowiązków piełęgniarki zabiegowej należy w szczególności:

- 1) sprawdzanie sygnalizacji w kabinach kąpielowych,
- 2) sprawdzanie czystości, temperatury i wietrzenia kabin, poczekalni i wycieczalni oraz czystości bielizny i koców,
- 3) sprawdzanie przepisanej temperatury kąpeli, stopnia zanurzenia i czasu trwania zabiegu,
- 4) pouczenie przed zabiegiem chorego o sposobie zachowania się podczas i po kąpeli,
- 5) sprawdzanie okresowe termometrów kąpielowych,

6) przerywanie zabiegu i wezwanie lekarza w przypadku zaobserwowania zmian w zachowaniu się, wyglądzie lub samopoczuciu chorego,

7) nadzór nad przechowywaniem środków leczniczych.

§ 4. Piełęgniarkę obowiązuje życzliwy, taktowny i pełen wyrozumiałości stosunek do chorych.

§ 5. Piełęgniarce nie wolno prowadzić z chorymi lub w ich obecności rozmów o metodach leczenia.

§ 6. Piełęgniarka obowiązana jest zachować czystość osobistą i nosić w czasie pracy przepisaną odzież ochronną. Nie wolno jej nosić w czasie pracy biżuterii.

§ 7. Piełęgniarka jest obowiązana do przestrzegania tajemnicy zawodowej.

§ 8. Piełęgniarka powinna przestrzegać na terenie zakładu zasad pawłowizmu dnia codziennego.

§ 9. Piełęgniarka zabiegowa powinna ponadto wykonywać wszelkie zlecenia lekarza zakładu w zakresie jej pracy nie objętym niniejszym regulaminem.

Zakład Łazienniczy

Załącznik nr 4.

Przepis lekarski nr

Ob. , uprawniony jest do pobrania kąpeli (wymienić rodzaj kąpeli) za opłatą w wysokości % ceny kąpeli. Kąpiele powinny być pobrane w odstępach co dni według następującego przepisu:

Kolejność kąpeli	Rodzaj kąpeli	Stężenie w %	Temperatura	Zanurzenie	Czas trwania	Data kąpeli	
						wyznaczonej	pobranej
OB 1 2 3						Podpis i pieczęć lekarza zakładu łaźnienniczego	
Ciśnienie krwi							

Kasa zakładu łaźnienniczego stwierdza pobranie opłaty za kąpeli w wysokości zł za kwitem nr

Pieczęć

Podpis

Załącznik nr 5.

Zakład Łazienniczy

W

Rejestr wydanych „przepisów lekarskich“

Imię i nazwisko chorego	Wydano „przepisów lekarskich“ na kąpiele						Pokwitowanie z odbioru skierowania
	solankowe: ilość za opłatą w wysokości			jodobromowe: ilość za opłatą w wysokości			
	30%	50%	pełną	30%	50%	pełną	
Z przeniesienia							
Razem							

Załącznik nr 6.

Arkusz planowania dziennego rozkładu kąpiel

Dzień	godz. 8	godz. 9	godz. 10	godz. 11	godz. 12	godz. 13	godz. 14
Ilość czynnych wanień							
Ilość wyznaczonych kąpiel							
Dzień	godz. 15	godz. 16	godz. 17	godz. 18	godz. 19	godz. 20	godz. 21
Ilość czynnych wanień							
Ilość wyznaczonych kąpiel							

Zakład Łazienniczny

Załącznik nr 8.

W

Nr konta

RACHUNEK

dla Wydziału Zdrowia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w

Zakład Łazienniczny nr w zgodnie z zarządzeniem Ministrów Gospodarki Komunalnej oraz Zdrowia z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie stosowania kąpiei leczniczych przez komunalne zakłady łaźniennicze (Monitor Polski Nr 83, poz. 967) wydał następujące ilości kąpiei leczniczych:

Rodzaj kąpiei	Za odpłatnością	Ilość wydanuch kąpiei	Cena za jednostkę	Należność w złotych brutto	Suma odpłatności w złotych
1	2	3	4	5	6
kąpiele solankowe	30 %				
	50 %				
kąpiele jodobromowe	30 %				
	50 %				
Razem mniej odpłatności (suma rubryki 6). Należność netto	x	x	x		
	x	x	x		x
	x	x	x		x

Słownie złotych

Rachunek płatny (przelewem) inkasem na konto N. B. P. w oddz.
nr z części dział 6 rozdział §

Główny (starszy) księgowy

Kierownik zakładu